

havde været rigtigt, at ministeren ikke havde fået noget som helst at vide, at chefen for efterretningstjenesten ikke havde fået noget som helst at vide, at statsministeren ikke havde fået noget at vide? For det er det, ministeren har forsvaret indtil for tre minutter siden.

Søren Søndergaard (EL):

Nu er vi ligesom ovre i den mere generelle afdeling, og derfor vil jeg godt tillade mig at vende tilbage til en oplysning, som justitsministeren gav før, hvor justitsministeren oplyste, at han tirsdag efter åbningstalen havde informeret pressen herude om, at PET var informeret om sagen, og at det bl.a. var fremgået af en artikel i Politiken dagen efter.

Jeg siger tak for den besvarelse, men jeg vil godt spørge lidt mere præcist, nemlig: Hvornår oplyste justitsministeren over for offentligheden, at PET havde været vidende om, at den irakiske general havde opholdt sig i Danmark i mere end to år? Hvornår oplyste ministeren over for offentligheden, at PET i mere end to år havde vidst, at generalen havde opholdt sig i Danmark? Jeg håber, ministeren fik fat i spørgsmålet.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ja, for at starte med hr. Søren Søndergaard: På spørgsmålet om, hvornår offentligheden fik at vide, at PET har kendt til den pågældendes tilstedeværelse her i de to år, det besvarede jeg, da spørgsmålet blev stillet. Og det blev det, som jeg sagde før, først af en journalist fra Jyllands-Posten, derefter af en journalist fra B.T. Derefter oplyste jeg det umiddelbart efter fra Folketingets talerstol, da flere medlemmer gav mig anledning til det under åbningsdebatten her i salen.

Jeg tror lige, jeg skal rette en misforståelse hos hr. Søren Søndergaard: Det blev ikke gengivet i Politiken, at jeg uden for døren på åbningsdagen den 2. oktober havde orienteret om, at PET havde kendskab til dette. Det er ikke mig bekendt blevet offentliggjort, ud over at Politiken har gengivet, at der var en journalist, der spurgte om det uden for døren den 2. oktober i forbindelse med åbningen af Folketinget. Så skulle det være sat på plads.

Til hr. Helge Adam Møller: Når jeg svarede fra Folketingets talerstol under åbningsdebatten, at det her er gået efter bogen, så er det, fordi det var den bog, der gjaldt indtil den 11. september. Den er nu lavet om; der var også et stort ønske

om, at den bog skulle skrives om. Det er den blevet, det er den også blevet på vores eget initiativ, men vi er da glade for den opbakning, som Det Konservative Folkeparti har givet til, at vi har ændret den praksis, som også var gældende i 10½ år under Schlüterregeringerne. Det er vi da glade for. Vi skal da glæde os over, at vi kan samles i Tinget om at forandre noget.

Man skal så ikke bare skyde nogen i skoene, at det burde være sket for længst, når man ikke selv gjorde det, da man sad med ansvaret i 10½ år.

Som sagt jeg finder ikke anledning til at kritisere tre konservative forgængere i Justitsministeriet. Det finder jeg mig for god til, og det burde hr. Helge Adam Møller også finde sig for god til at gøre i dag.

Så igen vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller: Hvorfor gik jeg ikke op og sagde: Jamen ét er, at det er gået efter bogen, men alligevel er det forkert, og der er nogle, der skal have hugget hovedet af? Det er, fordi man er nødt til at respektere, at når embedsmænd agerer efter bogen, så skal en minister ikke hakke hovedet af dem. Det er ikke den retspraksis, det er ikke den retsfølelse, og det er ikke det, jeg vil stå for på det retspolitiske område, at man skal hakke hovedet af embedsmænd, der har holdt sig til den bog, der var skrevet, før handlingerne den 11. september blev begået.

Helge Adam Møller (KF):

For god ordens skyld vil jeg godt have, at ministeren bekræfter, at jeg aldrig nogen sinde hverken i dette Folketing inden for den sidste uge eller i debatten i offentligheden om denne sag inden for denne sidste uge så meget som har sagt, at én eneste embedsmand skulle miste hovedet eller mindre af det.

Men jeg har sagt, at den, der var ansvarlig for det hele system, burde forlade sin post. Men det er jo ikke en embedsmand, må jeg sige til justitsministeren.

Så mit spørgsmål er: Mener ministeren virkelig, at hvis det skulle være tilfældet, at nogle ministre – eksempelvis konservative – tilbage i sidste århundrede for 20 eller 16 år siden måtte have begået noget, der ikke var rigtigt og fair, at det så betyder, at en minister, der har siddet på posten i adskillige år, dermed ikke behøver at handle, fordi andre eventuelt måtte have begået et eller andet forkert i fortiden? Giver det så ret til, at den nuværende minister bare kan sige, at når nogle andre har begået noget forkert, så kan